

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

et meget skarpt angreb fra denne tidligere medarbejder mod en navngiven og nuværende medarbejder ved Danmarks radio, nemlig Lena Vedel Pedersen.

Men det centrale i det, som jeg forstår at fru Marie Louise Truels-Christensen vil have frem her i dag — og det er jo det, der er nævnt i motiveringen — er principperne for radioens programvirksomhed og ansvaret for udsendelserne. Efter radiospredningsloven er det jo radiorådet, der under ansvar for kulturministeren har ledelsen af Danmarks radio; ansvaret for programvirksomheden hviler på radiorådet og på det af rådet nedsatte programudvalg. Over for radioråd og programudvalg har programcheferne det kunstneriske, det kulturelle og øvrige programmæssige ansvar for de under deres afdeling hørende programmer. De faste medarbejdere producerer programmerne under ansvar over for deres programchefer, som altså igen er ansvarlige over for programudvalg og radioråd.

Programudvalgets opgaver er fastlagt i en af ministeriet for kulturelle anliggender udfærdiget forretningsorden for radiorådet. Efter disse bestemmelser skal programudvalget bl. a. fastsætte de for programmerne i almindelighed gældende principper, men også foretage en efterfølgende vurdering af udsendelserne, og her er det jo, den folkelige reaktion kan give sig positivt eller negativt, revsende eller rosende til kende. Vi får i ministeriet bunkevis af breve og henvendelser, og jeg personlig bliver skældt ud, så jeg ved ikke hvad. Alle disse breve lader vi naturligvis gå derhen, hvor de hører til, og jeg skriver altid tilbage til brevskriverne, at brevene er ekspederet videre; jeg mener, det er meget vigtigt, at mennesker giver sig til kende, for derved får vi den offentlige opinions indvirkning på radioen. Programudvalget og radiorådet må jo også tage stilling til principperne for selve programvirksomheden og til spørgsmålet om en eventuel ændring af dem.

Men jeg vil nu gerne sige følgende om principperne i denne specielle anledning. Jeg har allerede sagt, at den bestemte udsendelsesrække jo ligefrem er anlagt på satiren, og for sådanne udsendelser må vel Danmarks radio give et videre spillerum for de medvirkende, for i disse udsendelser

sker der jo den naturlige, hvad skal man sige, den naturlige afsmitning, ikke blot fra den tradition, der har udviklet sig i pressens satiriske rubrikker og i teaterverdenen, men også fra den særlige vurdering, som et publikum vil tillægge indslag netop af denne art.

Der er altså ikke i sådanne udsendelser den mindste tale om, at Danmarks radio tager stilling til en sag, eller at Danmarks radio stiller udstyr og sendetid til rådighed for udsendelser af enkelte medarbejders særlige og subjektive vurdering af andre personer og forhold. Sådanne subjektive vurderinger står alene for de pågældende medarbejders egen regning. Derimod præsenterer Danmarks radio gennem denne udsendelse i satirisk form et aktuelt emne og lægger det netop i denne form frem for lytterne til deres egen vurdering.

Humor og satire skulle nødvendigvis være i Danmarks radio, de er dog et uundværligt salt i den offentlige debat; men naturligvis, det gælder især for den satiriske form, at den kræver betydelig takt og skønsomhed.

Marie Louise Truels-Christensen: Jeg takker for ministerens svar, et lidt svævende svar, men dog et svar. Men jeg kunne have lyst til at spørge: hvad er ministerens personlige opfattelse af det principielle problem? Jeg ønsker ikke censur, og jeg kan godt lide humor og satire, men jeg tror nok, at dette eksempel, denne søndagsudsendelse, var værd at tage med i overvejelserne, når man nu skal til at gennempløje hele det store problem vedrørende berigtigelse i radioen — og netop det principielle.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bodil Koch): Min personlige mening om den trykte gengivelse af udsendelsen skal jeg hviske fru Marie Louise Truels-Christensen i øret, når jeg kommer ned på gulvet igen. Heroppe kan jeg ikke spalte mig i en privatperson og en kulturminister.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Møller* til justitsministeren:

„Vil ministeren — efter de sidst indtrufne begivenheder — på ny overveje generelt at forbyde offentlige demonstrationer ved udenlandske ambassader?“